

"No a la barbàrie", declaració del Pontifici Consell per al Diàleg Interreligiós sobre el restabliment del califat a l'Iraq

Dc, 13/08/2014 per Catalunya Religió

([News.va](#)) Cap causa no pot justificar una barbàrie així i encara menys religiosa. Es tracta d'una ofensa extremadament greu cap a la humanitat i cap a Déu que és el Creador, com ho recorda sovint el papa Francesc". És el que subratlla el [Pontifici Consell per al Diàleg Interreligiós](#) a propòsit de les accions de violència contra els cristians a l'Iraq per part dels gihadistes. Recordant la història, la declaració assenjala que: "El món sencer ha presenciado estupefacte el que ara anomenem el restabliment del califat que va ser abolit el 29 d'octubre de 1923 per **Kamal Atatürk**, fundador de la Turquia moderna".

A més es llegeix en el document: "Aquest Pontifici Consell -junt amb- tots aquells que estan compromesos en el diàleg interreligiós, els seguidors de totes les religions i tots els homes i dones de bona voluntat", denúncia i condemna "sense ambigüitats aquestes pràctiques indignes de l'home".

Declaració completa del Pontifici Consell per al Diàleg Interreligiós:

El món sencer ha presenciado estupefacte el que ara anomenem "el restabliment del califat" que va ser abolit el 29 d'octubre de 1923 per Kamal Atatürk, fundador de la Turquia moderna.

La protesta contra aquest 'restabliment' per part de la majoria de les institucions religioses i polítiques musulmanes no ha impedit als gihadistes de l'"Estat Islàmic" cometre i continuar cometent accions criminals indescriptibles.

Aquest Pontifici Consell, tots aquells que estan compromesos en el diàleg interreligiós, els seguidors de totes les religions i tots els homes i dones de bona voluntat, només poden denunciar i condemnar sense ambigüitats aquestes pràctiques indignes de l'home:

- la massacre de persones pel sol motiu de la seva professió religiosa;
- la pràctica execrable de la decapitació, la crucifixió i de penjar els cadàvers a la places públiques; l'elecció imposada als cristians i als yasidíes entre la conversió a l'islam, el pagament d'un tribut (jizya) o l'èxode;
- l'expulsió forçada de desenes de milers de persones, fins i tot de nens, d'avis, de dones embarassades i de malalts, el segrest de noies i dones pertanyents a les comunitats yasidíes i cristianes com a botí de guerra (Sabaya);
- la imposició de la pràctica salvatge de la infibulació, la destrucció dels llocs de culte i dels mausoleus cristians i musulmans;
- l'ocupació forçada i la dessacralització de les esglésies i monestirs, la remoció dels crucifixos i d'altres símbols religiosos cristians i d'altres comunitats religioses;
- la destrucció del patrimoni religiós-cultural cristià de valor inestimable, la violència abjecta per tal de terroritzar les persones i obligar-les a rendir o fugir.

Cap causa pot justificar una barbàrie així i encara menys religiosa. Es tracta d'una ofensa extremadament greu cap a la humanitat i cap a Déu que és el Creador, com ho recorda sovint el papa Francesc. No podem, per tant, oblidar que cristians i musulmans han pogut viure junts -certament amb alts i baixos- per segles, construint una cultura de convivència i una civilització de la qual estan orgullosos. És sobre aquestes bases, que en aquests últims anys, el diàleg entre cristians i musulmans ha continuat i s'ha aprofundit.

La dramàtica situació dels cristians, dels yasidíes i de les altres comunitats religioses i ètniques numèricament minoritàries a l'Iraq exigeix una presa de posició clara i valenta per part dels responsables religiosos, fins i tot musulmans, de persones compromeses amb el diàleg interreligiós i de totes les persones de bona voluntat. Tots han de ser unànimes a condemnar sense ambigüitat aquests crims i denunciar la invocació de la religió que els justifica. En cas contrari, quina credibilitat tindran les religions, els seus seguidors i els seus caps? Quina credibilitat pot tenir encara el diàleg interreligiós pacientment mantingut aquests darrers anys?

Els responsables religiosos també estan cridats a exercir la seva influència sobre els governs perquè cessin aquests crims, castiguin els que els cometem i restableixin un estat de dret a tot el territori, garantint el retorn dels expulsats a casa. En recordar la necessitat d'una ètica en la gestió de les societats humanes, aquests mateixos caps religiosos han de subratllar que: ajudar, finançar i armar el terrorisme és moralment condemnable.

Dit això, el Pontifici Consell per al Diàleg Interreligiós agraeix a tots aquells que han elevat la seva veu per denunciar el terrorisme, sobretot contra aquells que utilitzen la religió per justificar-lo.

Unim llavors la nostra veu a la del papa Francesc: "Que el Déu de la pau susciti en tots un desig d'autèntic diàleg i de reconciliació. La violència no es venç amb la violència. La violència es venç amb la pau".